

ΣΥΡΙΖΑ
Ν ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

1871
8/12/16

Αθήνα, 8 Δεκεμβρίου 2016

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς

- **Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,**
- **Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης
και Κοινωνικής Αλληλεγγύης**

Θέμα: «Απλοποίηση και επιτάχυνση του θεσμικού πλαισίου υιοθεσιών στη Χώρα μας»

Το 1992 η Χώρα μας κύρωσε τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σύμφωνα με την οποία: «Το παιδί πρέπει να απολαμβάνει ειδική προστασία, να του παρέχονται ευκαιρίες και δυνατότητες κατάλληλες, ώστε να μπορεί να αναπτύσσεται σωματικά, νοητικά, ηθικά, πνευματικά και κοινωνικά με υγιεινό και φυσιολογικό τρόπο σε συνθήκες ελευθερίας και αξιοπρέπειας». Επίσης, σύμφωνα με την ίδια Διεθνή Σύμβαση: «Το παιδί έχει δικαίωμα στην καλή διατροφή, κατοικία, ψυχαγωγία και ιατρική περίθαλψη», ενώ «πρέπει, όσο είναι δυνατό, να μεγαλώνει με τη φροντίδα και την ευθύνη των γονιών του και οπωσδήποτε σε μια ατμόσφαιρα στοργής, ηθικής και υλικής ασφάλειας».

Ακολούθως, το 2009 η Χώρα μας κύρωσε την Συμφωνία της Χάγης, επί τη βάση της οποίας ένα ζευγάρι μπορεί να καταθέσει αίτηση στην Κεντρική Αρχή Διακρατικών Υιοθεσιών ή στον κατά τόπο αρμόδιο διαπιστευμένο οργανισμό και να αιτηθεί την υιοθεσία ενός παιδιού από άλλο κράτος. Αν και η κύρωση της εν λόγω Συνθήκης περί διακρατικής υιοθεσίας ενέπνευσε, αρχικά, ελπίδες ότι θα μπορούσε να απλοποιήσει και να επιταχύνει την σχετική διαδικασία καθώς και

να αποτρέψει τις χρόνιες πρακτικές παράνομων συναλλαγών, χρειάστηκε ελάχιστο χρονικό διάστημα για να διαπιστωθεί ότι υφίσταται εξίσου σωρεία προβλημάτων, τα οποία καθιστούν τη διαδικασία επίσης πολύπλοκη και χρονοβόρα. Δυστυχώς, η ίδια θλιβερή διαπίστωση περί πολυπλοκότητας, χρονοτριβής και παράνομων πρακτικών, ισχύει τόσο στο πλαίσιο της ιδιωτικής υιοθεσίας, όσο και στο πλαίσιο της υιοθεσίας από τα λειτουργούντα κρατικά Ιδρύματα.

Εξάλλου ειδικώς ως προς την υιοθεσία παιδιών από τα κρατικά Ιδρύματα, τίθεται το απολύτως εύλογο ερώτημα: είναι δυνατόν να μην δίνουμε, το συντομότερο δυνατόν, την δυνατότητα σε παιδιά που δεν έχουν οικογένεια, να μεγαλώσουν άμεσα σε ένα περιβάλλον στοργής, προστασίας και εξειδικευμένης φροντίδας, όπως ακριβώς επιτάσσει η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού; Ναι μεν τα δημόσια ιδρύματα βοηθούν και στηρίζουν τα παιδιά χωρίς οικογένεια, ωστόσο δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να υποκαταστήσουν το υγιές οικογενειακό περιβάλλον που θα τους προσφέρουν οι εν δυνάμει, θετοί τους γονείς.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

Προτίθενται, και με ποιόν τρόπο, να προβούν στις αναγκαίες συνδυασμένες ενέργειες ή και αλλαγές, ώστε να απλοποιηθεί και επιταχυνθεί το υφιστάμενο πλαίσιο υιοθεσιών στην Χώρα μας;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Βράντζα Παναγιώτα

Ακριώτης Γεώργιος

Βαρδάκης Σωκράτης

Γκιόλας Ιωάννης

Δημητριάδης Δημήτριος

Δριτσέλη Παναγιώτα

Ηγουμενίδης Νικόλαος

Θελερίτη Μαρία

Θεοφύλακτος Ιωάννης

Θηβαίος Νικόλαος

Ιγγλέζη Αικατερίνη

Καβαδία Ιωαννέτα

Καΐσας Γεώργιος

Καστόρης Αστέριος

Κυρίτσης Γεώργιος

Λάππας Σπυρίδων

Λιβανίου Ζωή

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μηταφίδης Τριαντάφυλλος

Μιχελογιαννάκης Ιωάννης

Μορφίδης Κωνσταντίνος

Μουμουλίδης Θεμιστοκλής

Μπαλαούρας Γεράσιμος

Ντζιμάνης Γεώργιος

Παπαδόπουλος Χριστόφορος

Πρατσόλης Αναστάσιος

Ριζούλης Ανδρέας

Σιμορέλης Χρήστος

Σκουρολιάκος Παναγιώτης

Συρίγος Αντώνιος

Τζαμακλής Χαρίλαος

Τζούφη Μερόπη

Τριανταφύλλου Μαρία

Τσόγκας Γεώργιος